

Η Γέννηση του Χριστού

Τον καιρό που η Μαρία ήταν έγκυος, βγήκε μια διαταγή από τον Καίσαρα, τον αυτοκράτορα της Ρώμης. Έπρεπε να γίνει απογραφή του πληθυσμού. Όλοι να πάνε ν' απογραφούν στον τόπο της καταγωγής τους.

Ξεκίνησαν κι ο Ιωσήφ με τη Μαρία από τη Ναζαρέτ να πάνε στη Βηθλεέμ. Στην πόλη του Δαβίδ, από όπου καταγόταν ο Ιωσήφ.

Μετά από κουραστικό ταξίδι έφτασαν. Μέσα στο πλήθος των ταξιδιωτών έψαχναν να βρουν ένα τόπο να ξεκουραστούν. Είχε έρθει η ώρα της Μαρίας να γεννήσει. Μα δεν υπήρχε χώρος στο πανδοχείο. Έτσι, αναγκάστηκαν να μείνουν σ' ένα στάβλο.

Κι εκεί γεννήθηκε ο Χριστός μας. Ήλθε στη γη τόσο

ταπεινά κι αθόρυβα. Ο Θεός έγινε άνθρωπος και γεννήθηκε σαν φτωχό παιδί, χωρίς δόξες και τιμές. Γιατί δεν ήθελε να επιβληθεί εντυπωσιάζοντας τους ανθρώπους, ούτε να τους υποχρεώσει να τον αποδεχθούν και να τον πλησιάσουν από συμφέρον. Ήθελε να τον αγαπήσουν γιατί είναι η ίδια η Αγάπη.

Εκεί, τον τύλιξε η Παναγία στα σπάργανα και τον έβαλε στη φάτνη όπου έτρωγαν τα ζώα, για να ζεσταθεί μέσα στα άχυρα. Και τα ζώα του στάβλου ήρθαν κοντά στο βρέφος να το ζεστάνουν.

Εκεί κοντά, στο ύπαιθρο, κάποιοι βοσκοί φύλαγαν τα κοπάδια τους και ξενοχτούσαν. Ξαφνικά ένας άγγελος μέσα σε ολόλαμπρο φως τους παρουσιάστηκε.

— Μη φοβάστε! τους είπε. Σας φέρνω μήνυμα μεγάλης χαράς: Σήμερα γεννήθηκε στην πόλη του Δαβίδ ο σωτήρας σας, ο Χριστός. Θα Τον βρείτε σπαργα-

νωμένο μέσα σε μια φάτνη.

Και αμέσως γέμισε ο ουρανός αγγέλους που έψελναν χαρούμενοι και δόξαζαν το Θεό.

Γεμάτοι θαυμασμό και έκπληξη κοίταζαν οι βοσκοί. Και όταν χάθηκαν από τα μάτια τους οι άγγελοι, ξεκίνησαν για να βρουν το νεογέννητο σωτήρα.

Σε λίγο έφθασαν στο στάβλο, όπου βρήκαν τη Μαρία, τον Ιωσήφ και, μέσα στη φάτνη, το βρέφος. Και διηγήθηκαν όλα τα θαυμαστά που είδαν και άκουσαν απ' τον άγγελο γι' αυτό το παιδί.

Φεύγοντας από το στάβλο δεν σταματούσαν να υμνούν και να δοξάζουν το Θεό, που τους αξίωσε να δουν, αυτοί, οι ταπεινοί βοσκοί, τον μικρό Ιησού, το Λυτρωτή που περίμενε ο κόσμος!

Η Υπαπαντή

ταν συμπληρώθηκαν σαράντα μέρες από τη γέννηση του Ιησού, η μητέρα του και ο Ιωσήφ, που νόμιζαν ότι ήταν πατέρας του, τον πήγαν στην Ιερουσαλήμ, στο Ναό. Εκεί, σύμφωνα με το Μωσαϊκό νόμο έπρεπε να προσφέρουν στο Θεό ένα ζευγάρι περιστέρια.

Στην Ιερουσαλήμ βρισκόταν ένας ευσεβής γέροντας, ο Συμεών. Σ' αυτόν τον άνθρωπο είχε φανερωθεί από το Άγιο Πνεύμα ότι πριν να πεθάνει θα προλάβει ν' αντικρίσει το Χριστό.

Εκείνη τη μέρα φωτισμένος από το Πνεύμα το Άγιο, πήγε κι αυτός στο Ναό. Όταν είδε τον μικρό Ιησού, κατάλαβε ότι ήταν ο Υιός του Θεού για τον οποίο έγραφαν τα ιερά βιβλία και οι προφήτες.

Αμέσως πήρε το μωρό στην αγκαλιά του, πολύ συγκινη-

μένος.

– Τώρα Κύριε, μπορώ ν' αναπαυθώ ειρηνικά, είπε, γιατί είδα με τα μάτια μου τον Σωτήρα των λαών που θα φωτίσει τον κόσμο!

Έπειτα, ευλόγησε την Θεοτόκο και τον Ιωσήφ.

– Αυτό το παιδί θα γίνει αιτία να χαθούν και να σωθούν πολλοί, συνέχισε ο Συμεών. Έτσι θα φανεί τι έχουν στην καρδιά τους οι άνθρωποι. Άλλοι θα το λατρέψουν και άλλοι θα το πολεμήσουν. Κι εσύ θα πονέσεις πολύ όταν θα το δεις να υποφέρει, είπε στην Παναγία ο σεβάσμιος γέροντας, ο φωτισμένος από το Άγιο Πνεύμα.

